Міністерство освіти і науки України
Полтавська державна аграрна академія

ІІ Всеукраїнська науково-практична конференція

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ

(4 грудня 2019 р.)

м. Полтава 2019

УДК 33: 167.1
А 43

Рекомендовано до друку вченою Радою факультету обліку та фінансів Полтавської державної аграрної академії (протокол № 3 від 19.11.2019 р.).

Редакційна колегія:

– **Аранчій В.І.,** кандидат економічних наук, професор, ректор Полтавської державної аграрної академії, професор кафедри фінансів і кредиту;

– **Дорогань-Писаренко Л.О.**, кандидат економічних наук, доцент, декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень;

– **Плаксієнко В.Я.,** доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку;

– Томілін О.О., доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансів і кредиту;

– **Писаренко В.П.,** доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування;

– **Рудич А.І.**, кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри економічної теорії та економічних досліджень;

– **Єгорова О.В.,** кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень.

Актуальні питання сучасної економічної науки: зб. матеріалів ІІ Всеукр. наук.-практ. конф. (4 грудня 2019 р., Полтава). Полтава, 2019. 515 с.

До збірника матеріалів науково-практичної конференції «Актуальні питання сучасної економічної науки» ввійшли результати міждисциплінарних теоретичних та прикладних досліджень актуальних проблем вітчизняної економіки.

Матеріали надруковані в авторській редакції. Відповідальність за зміст матеріалів, точність наведених фактів, цитат, посилань на джерела, достовірність іншої інформації та за додержання норм авторського права несуть автори.

© Колектив авторів
© Полтавська державна аграрна академія, кафедра економічної теорії та економічних досліджень

ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО РОЗРАХУНКИ З ОПЛАТИ ПРАЦІ
У ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ
Іващенко В.А., Гусаренко Н.Ю. 209

ОРГАНІЗАЦІЯ І ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ПРАЦІ
ТА ЇЇ ОПЛАТИ В ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА
Іващенко В.А., Гусаренко Н.Ю. 212

ОБЛІК ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ
Каленчук Ю.В., Шило А.В. 215

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ
ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ
Каленчук Ю.В., Крайник В.Г. 218

АНАЛІЗ ІСНУЮЧИХ ПРОБЛЕМ У СФЕРІ ФОРМУВАННЯ ТА
РЕАЛІЗАЦІЇ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА
Камбулова О.В..... 221

ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД
Камбулова О. В..... 224

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ АКТИВІВ
НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ
Карапиш Я.В..... 225

ІНТЕГРОВАНА ЗВІТНІСТЬ, ЯК ВИМОГА ЧАСУ У ЗАДОВОЛЕННІ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТРЕБ КОРИСТУВАЧІВ
Кириленко А.В. 228

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ФЕРМЕРСЬКИХ
ГОСПОДАРСТВ
Колотій В.Ю..... 231

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ МСФЗ ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНИХ СУБ'ЄКТІВ
ГОСПОДАРЮВАННЯ
Комендант О.М. 234

ГУДВІЛ ЯК ОБ'ЄКТ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ
Короленко О.В..... 237

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО
ОБЛІКУ
Корчагіна В.Г. 239

імені В.О. Сухомлинського. 2015. URL: http://www.global-national.in.ua/archive/8-2015/236.pdf.

3. Кравченко О. В., Овчарова Н. В. Теоретичні та методичні засади формування інтегрованої звітності в Україні. *Економіка та суспільство*, випуск 6. 2016. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/6_ukr/62.pdf.

4. Безверхий К. Інтегрована звітність підприємства: удосконалення організації і мотодики її складання. *Науково-практичний журнал «Бухгалтерський облік і аудит»*. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/3990/1/20170113_Bezverh_23-28.pdf.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Колотій В.Ю.,
здобувач вищої освіти, спеціальність «Облік і оподаткування»
Полтавська державна аграрна академія
Науковий керівник: Дорошенко А.П., к.е.н., доцент,
доцент кафедри економічної теорії та економічних досліджень

Важливим елементом ринку сільськогосподарського виробництва є фермерські господарства.

Фермерське господарство – форма підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи чи фізичної особи підприємця, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства, відповідно до закону [1].

Згідно статті 28 Закону України «Про фермерське господарство», фермерське господарство зобов'язане вести бухгалтерський облік результатів діяльності, складати і подавати відповідним органам фінансову, статистичну та інші види звітності з моменту його реєстрації і до моменту його ліквідації [1].

Бухгалтерський та податковий облік фермерських господарств ведеться відповідно до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність України», Податкового кодексу України, наказу «Про облікову політику підприємства», стандартів бухгалтерського обліку та інших нормативних документів з даних питань.

Особливості бухгалтерського обліку фермерських господарств полягають у таких принципових особливостях:

По-перше, бухгалтерський облік у фермерському господарстві має бути максимально спрощеним. Так як зазвичай у фермерському господарстві його веде голова (власник) або один із членів господарства, які не досить добре розуміються на обліку [3].

По-друге, фермерському господарству властиве здійснення окремих

специфічних господарських операцій, які на інших підприємствах проводяться не часто: засновники фермерського господарства здебільшого вносять до складеного капіталу не майно, а лише права користування ним, зокрема права володіння та користування земельними ділянками, будівлями, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права, які перебувають у власності членів фермерського господарства; членам господарства виплачується не заробітна плата, а певна частка з отриманого господарством доходу. Таким чином, ці операції потрібно коректно відображати в бухгалтерському обліку [3].

По-третє, фермерське господарство займається сільськогосподарською діяльністю. Отже, при веденні бухгалтерського обліку господарство повинно враховувати всю облікову сільськогосподарську специфіку [3].

Зазначені принципові особливості формують облікову специфіку, властиву саме фермерським господарствам. Усі інші, неспецифічні операції відображаються у загальновстановленому порядку. Наприклад, нарахування та виплата заробітної плати найманим працівникам, придбання та продаж товарів тощо [3].

Для ведення бухгалтерського обліку фермерське господарство самостійно обирає форму його організації: уведення до штату посади бухгалтера або створення бухгалтерської служби на чолі з головним бухгалтером; користування послугами спеціаліста з бухгалтерського обліку; ведення на договірних засадах бухгалтерського обліку централізованою бухгалтерією або аудиторською фірмою; самостійне ведення бухгалтерського обліку та складання звітності безпосередньо головою господарства або за його дорученням одним із членів даного фермерського господарства. Прогресивним варіантом організації обліку у фермерських господарствах є одержання бухгалтерських послуг через сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи [2].

Існують такі форми обліку для фермерських господарств:

– проста (журнал обліку доходів і витрат);

– загальна (журнально-ордерна; автоматизована із використанням спеціалізованих бухгалтерських програм);

– спрощена (журнал реєстрації господарських операцій; відомість обліку основних засобів; відомість обліку розрахунків; відомість обліку витрат виробництва);

– за спрощеним планом рахунків (журнал-головна).

Просту форму обліку (без використання подвійного запису) застосовують господарства, в яких працюють власник (голова) та члени його родини (без залучення найманих працівників) [3].

Спрощену форму обліку (відповідно до пунктів 3-7 Методичних рекомендацій № 189) пропонується застосовувати господарствам з середньооблiковою кількістю працюючих за звітний період – до 10 осіб включно (крім членів сім'ї) і обсягом виручки за рік, що не перевищує 500 тис. грн [3].

Господарства, які відповідають статусу малих підприємств (з середньооблiковою за звітний період – від 10 до 50 осіб та обсягом виручки від

реалізації від 500 тис. грн. до 2,5 млн. грн.), ведуть бухгалтерський облік за спрощеним планом рахунків (відповідно до пунктів 8.2, 8.3 Методичних рекомендацій № 189) [3].

Фермерські господарства, середньооблікова чисельність працівників за звітний період яких перевищує 50 осіб та обсяг виручки від реалізації продукції аграрного виробництва більше 2,5 млн. грн., здійснюють облік за загальною формою (відповідно до Методичних рекомендацій №49 від 07.03.2001р.) [3].

Інші фермерські господарства, тобто ті, що відповідають статусу великих сільськогосподарських підприємств, ведуть облік згідно з стандартів бухгалтерського обліку та планом рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій. При цьому можуть використовувати різні форми обліку: журнал-головна, журнально-ордерна, форми з використанням ручної і комп'ютерної технології обробки даних.

Окрім того, малі фермерські господарства, що є платниками єдиного податку та не зареєстровані платниками на додану вартість, ведуть бухгалтерських облік за Методичними рекомендаціями із застосуванням регістрів бухгалтерського обліку малими підприємствами №720. Дані методичні рекомендації визначають систему регістрів, порядок і спосіб реєстрації та узагальнення інформації в них без застосування подвійного запису. Тобто бухгалтерський облік у таких фермерських господарствах ведеться за простою формою.

Таким чином, бухгалтерський облік у фермерських господарствах залежно від їх розмірів та обсягів виробництва ведуть за різними формами, спираючись на відповідні методичні рекомендації.

Отже, вибір форми ведення бухгалтерського обліку фермерського господарства залежить від його розмірів, спеціалізації, забезпеченості фінансовими та матеріальними ресурсами, наявності та вартості технічного оснащення, площі ріллі даного господарства, обсягу валової продукції, річного доходу та середньооблікової кількості працівників. Всі фермерські господарства повинні вести бухгалтерський облік результатів діяльності, складати і подавати відповідним органам фінансову, статистичну та інші види звітності незалежно від того, яку форму вони обрали для ведення бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про фермерське господарство» від 19.06.2003 року № 973-IV. URL : https://zakon.rada.gov.ua /laws/show/973-15

2. Школа бухгалтера. URL: https://balance.ua/news/archive/shkola-buh-agro_13_2017.

3. ПАРУС Інтернет-Консультант. URL: http://cons.parus.ua/_d.asp?r=06BKJac61deebea13af22109112b551d6a84b.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ МСФЗ ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНИХ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Комендант О.М.,
здобувач вищої освіти,
Київський національний торговельно-економічний університет
Науковий керівник: Ромашко О.М., к.е.н., доцент

Економічні реалії сьогодення хочуть від підприємств гнучкості та впровадження інновацій задля збереження своїх конкурентних переваг та освоєння нових ринків. Євроінтеграція вимагає від вітчизняних підприємств якісних змін не лише виробничого, а й управлінського процесу, які необхідні для успішної їх діяльності в майбутньому. Конвергенція фінансової звітності є невід'ємним процесом глобалізації сучасної економіки. Усе це вимагає від України запровадження світових облікових стандартів. Протягом декількох останніх років український уряд все більше реформує чинне законодавство у напрямку зближення з Міжнародними стандартами фінансової звітності (далі – МСФЗ).

Питаннями відповідності звітності міжнародним вимогам і стандартам та їх досконалому тлумаченню приділялась увага багатьох провідних науковців, таких як Голов С.Ф., Костюченко В.М., Небильцова О.В., Ткаченко Н.М., Жовнер І.В. Бутинець Ф.Ф., Яцишин Н.З., тощо.

Проте погляди вчених різняться. Це свідчить про відсутність єдиної думки і у науковців, і в уряду на необхідність та доцільність впровадження міжнародних стандартів обліку та звітності у практику вітчизняних підприємств, а також щодо процедурних питань адаптації національних облікових процедур до вимог МСФЗ. І, незважаючи на значний інтерес вчених до розв'язання проблеми впровадження МСФЗ для вітчизняних підприємств, єдиного підходу до напрямів та методів їх впровадження підприємствами на сьогодні не існує.

Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – це набір прийнятих Радою з міжнародних стандартів фінансової звітності (IASB) документів (стандартів і коментарів), що визначають стандарти, які регламентують правила складання фінансової звітності, необхідної зовнішнім користувачам для прийняття ними економічних рішень стосовно підприємства. МСФЗ (IFRS) є інструментом реалізації економічної політики, основна мета використання якого полягає у забезпеченні прозорості та зрозумілості інформації щодо діяльності суб'єктів [3].

На нашу думку, переваги складання фінансової звітності за міжнародними стандартами є очевидними як для підприємств, так і для держави:

– можливість порівняння та зіставлення показників фінансової звітності компаній з різних країн світу;

– прозорість інформації, що забезпечується шляхом дотримання правил її складання, а також численними поясненнями до фінансової звітності;